

SPRÁVA VĚCÍ HŘBITOVNÍCH

Jakže? Uptaný.

A na to poznamenali, co si vůbec dovoluji vyzvídat,
že vidí vězněné, kteří mnou prosvítají, jakou
genocidu na nich páchám, a než mě vyrazili,
s úšklebkem rada nad zlato:

Víš ty, co? Jsi těžký kuřák, vyhoukej si konve se
zásvětní mlhou!

A přihodili link, souřadnice, kde za rozbřesku bývá
k podojení nebeská koza vyžraná ze smutečních
kytic.

Dostavil jsem se na čas. Když to zkrátím, můj černý
motýl zalétaný speciálně pro životní hrany mávl
křídly a vyvolal dominový efekt v tomto pořadí:
jítro – geocaching – nic.

A protože asi *nic* nechápu, zůstane vše při starém,
jako každé ráno posnídám kafe a cigáro a zase bude
na jeden oharek tucet upálených, udělali by lépe,
kdyby z těch hrobů nevylézali, dokázal bych se pak
milovat o chvíli déle,

a když to ještě zkrátím, nejde mi o harém, mám
jednu ženu, jedny plíce a sakra velkou chuť
zakašlat, mám v nich střelný prach na tisíc otázek
a –

Jakže se vyjádřili? Uptaný.

To je ta povýšenost pasáček mrtvých duší, ale ve
mně dusot celého stáda.